

mærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2003, jf. Folketingstidende 2001-2002, Tillæg A, s. 3952), at særlige grunde, som kan bevirke, at ansøgningen kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning, vil kunne foreligge, hvis en asylansøger har en arbejdskontrakt eller et arbejdstilbud inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft (positivlisten).

På samme måde foreligger der sådanne særlige grunde, hvis en udlænding, der kan få ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft (positivlisten), indgiver ansøgning om opholdstilladelse under et lovligt visumophold. Udlændingestyrelsen tillader således, at sådanne ansøgninger indgives og behandles, mens den pågældende opholder sig her i landet.

Tilsvarende er det en forudsætning for at anvende den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 5, at den pågældende har en arbejdskontrakt eller et arbejdstilbud inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft (positivlisten). Det er endvidere en forudsætning, at ansættelsen sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 5, gælder den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, nr. 2, hvorefter hele beløbet på 50.000 kr. forfalder til betaling, hvis udlændingen efter indreisen indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet, endvidere ikke, hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

Hensyn af humanitær karakter, der afgørende taler mod ét beløbs forfald til betaling, vil f.eks. kunne foreligge, hvis en ansøgning om ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med et mindreårigt barn kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning her i landet efter udlændingelovens § 9, stk. 12, og ansøgeren som følge af helbredsmæssige forhold efter en lægelig vurdering ikke er i stand til at rejse tilbage til hjemlandet inden visummets udløb og indgive ansøgning om opholdstilladelse via en dansk repræsentation.

Indgivelse af en ansøgning om asyl vil derimod som altovervejende udgangspunkt ikke i sig selv kunne anses som hensyn af humanitær karakter, der kan begrunde, at et beløb ikke forfalder til betaling.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 6, 1. pkt., fastsætter integrationsministeren nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed skal stilles, og for betaling af et beløb, der er forfaldet til betaling efter de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 3 og 4.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse at fastsætte regler i en bekendtgørelse om

arten og indholdet af den økonomiske sikkerhedsstillelse og om Udlændingestyrelsens henvendelse til et pengeinstitut med henblik på udbetaling af beløbet, der er stillet som sikkerhed. I den forbindelse vil der bl.a. blive fastsat regler om, at den økonomiske sikkerhed skal stilles af den herboende reference i form af en anfordringsgaranti stillet af et pengeinstitut over for Udlændingestyrelsen, og at styrelsen fastsætter kravene til anfordringsgarantiens ikrafttrædelsesdato og udløbsdato i forbindelse med en anmodning til den herboende reference om at rekvirere anfordringsgarantien. Det bemærkes, at lignende regler er fastsat ved bekendtgørelse nr. 582 af 10. juli 2002 om økonomisk sikkerhed i forbindelse med bl.a. ægtefællesammenføring.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler i bekendtgørelsen om, at anfordringsgarantien skal gælde i 18 måneder fra det forventede tidspunkt for Udlændingestyrelsens bemyndigelse til, at ambassaden udsteder visum. Gyldighedsperioden på 18 måneder fastsættes på baggrund af muligheden for efter indreisen at få forlænget et visum til i alt seks måneders ophold efter udlændingelovens § 4 b samt henset til, at Udlændingestyrelsens bemyndigelse til ambassadens udstedelse af visum gælder i seks måneder, og at visumansøgeren herefter kan disponere over det meddelte visum således, at rejsen skal foretages inden for yderligere seks måneder efter henvendelsen på ambassaden. Det betyder, at der fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens bemyndigelse til ambassaden til visumets seneste udløbsdato – hvis visummet efter indreisen forlænges til i alt seks måneders ophold – kan forløbe op til 15 måneder.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 6, 2. pkt., er beløbet på 50.000 kr. i den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Der skal ikke foretages en løbende satsregulering af det beløb, som er stillet som sikkerhed. Satsreguleringen omfatter således alene nye sikkerhedsstillelser.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse i § 4 c indebærer, at en udlænding, der er indrejst i Danmark efter at være meddelt visum, som udgangspunkt ikke kan få visum igen efter sædvanlig praksis i enten 5 år eller 3 år, hvis der foreligger sådanne omstændigheder som nævnt i de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 3 og 4.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 1, indebærer for det første, at en udlænding, der har fået visum